

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200682
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219200682.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: U. U., F.. XX.XX.XXXX, T. F.Á.. G.. A.. J. XXXX/XX, XXX XX T., o zaplatenie 524,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 413,92 Eur a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 57,96 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 01.04.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 524,10 Eur s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 524,10 Eur od 19.03.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili 05.09.2016 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o účte č. 1572016002 (ďalej len „zmluva o účte“), na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol osobný bankový účet IBAN: SK02 5600 0000 0015 7201 6002, výpisy z ktorého žalobca priložil k žalobe. Podľa žalobcu sa zmluvný vzťah medzi ním a žalovanou spravoval okrem zmluvy o účte aj Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“), s obsahom ktorých sa žalovaná riadne oboznámila pri podpise zmluvy o účte, čo potvrdila svojim podpisom. Podľa zmluvy o účte bol žalobca oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu osobného účtu žalovanej poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Žalobca zdôraznil, že podľa bodu 3.8. VOP, je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Keďže žalovaná uvedenú povinnosť porušila, dostala sa na svojom osobnom účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny 524,10 Eur a keďže tento dlh nevyrovnala, žalobca jej účet zatvoril, o čom žalovanú informoval posledným výpisom z účtu. Podľa žalobcu je možné účet zatvoriť, iba ak je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu žalovanej vykonal 18.03.2019 internú účtovnú transakciu (prevod) a to tak, že debetný zostatok na účte žalovanej v sume 524,10 Eur previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, ktorú transakciu žalobca interne označuje ako cit. „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo cit. „Prevedenie dlhu klienta.“ Dôvodnosť žalovaného úroku vo výške 28 % zo žalovanej istiny, žalobca odôvodnil s poukazom na znenie vodu 3.12. VOP, podľa ktorého cit. «Pri zaúčtovaní úrokov, poplatkov, operácii prostredníctvom platobných kariet, opravnom zaúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému

prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“» V súlade s týmto citovaným ustanovením VOP a v spojení s cit. „Výveskou úrokových sadzieb“, je podľa žalobcu žalovaná istina nepovoleného prečerpania 524,10 Eur, úročená od 01.07.2012 platnou úrokovou sadzbou 28 % ročne a to až do doby jej úplného zaplatenia.

3. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb“ z 05.09.2016; „Všeobecné obchodné podmienky Prima Banka Slovensko, a.s.“ v znení účinnom od 01.04.2016; listina označená ako „Úrokové sadzby produktov“ v znení účinnom od 01.04.2016; Sadzobník poplatkov žalobcu v znení účinnom od 01.07.2016; mesačné výpisy z osobného účtu žalovanej za obdobia od 05.09.2016 do 18.03.2019 a výpis z Obchodného registra žalobcu.

4. Žaloba s prílohami bola doručená na vyjadrenie žalovanej do vlastných rúk 22.08.2019, avšak žalovaná ostala v konaní pasívnou a do rozhodnutia okresného súdu sa k žalobe nevyjadřila.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 05.08.2019 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovanej, avšak na výzvu súdu, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 zákona č. 160/2014 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložilo písomný súhlas žalovanej s jeho vstupom do konania na strane žalovanej ako osobitného subjektu alebo aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovanej na jej zastupovanie v spotrebiteľskom spore, združenie nereagovalo a okresnému súdu bolo 11.03.2020 oznámené, že na združením uvádzanej adrese je združenie adresátom neznámym, preto okresný súd o jeho príbratí do konania nerozhodoval.

6. Podaním doručeným okresnému súdu 16.03.2020 žalobca reagoval na výzvu okresného súdu, aby špecifikoval žalovanú istinu, aby uviedol kedy a s akou sumou sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania a kedy toto nepovolené prečerpanie už nevyrovnala, v ktorom uviedol, že do debetu, t.j. do nepovoleného prečerpania sa žalovaná so sumou (-) 3,90 Eur dostala v mesiaci 09/2018, ktorý debet však vyrovnala v nasledujúcom mesiaci 10/2018 a to úhradou 26.10.2016; následne sa žalovaná dostala do debetu aj v mesiaci 10/2018 a to sumou (-) 4,07 Eur, ktorú tiež vyrovnala v nasledujúcom mesiaci 11/2018 úhradou 05.11.2018; a napokon debetný zostatok (-) 3,91 Eur za mesiac 11/2018 bol taktiež vyrovnaný v nasledujúci mesiac 12/2018 úhradou 06.12.2018, avšak v mesiaci 12/2018 žalovaná vybrala v hotovosti z bankomatu sumu 480,- Eur, t.j. sumu vyššiu ako bola hotovosť na jej účte v ktorom dôsledku sa dostala do debetu so sumou 439,16 Eur (keďže iba časť vybratej sumy pokrývala hotovosť na účte, pozn. súdu), ktorý dlh žalovanej sa následne navyšoval poplatkami a úrokmi, pričom dlh žalovaná nevyrovnala, posledná kreditná operácia bola vykonaná 20.02.2019, preto žalobca účet žalovanej zatvoril. Podľa žalobcu, žalovaná suma 524,10 Eur pozostáva zo: - žalovanou skutočne čerpanej a nevrátenej sumy vo výške 439,16 Eur + sumy poplatkov za upomienky a výzvu vo výške 34,76 Eur + poplatkov za vedenie účtu vo výške 13,71 Eur + úrokov vo výške 36,47 Eur (439,16 + 34,76 + 13,71 + 36,47 = 524,10), ktoré skutočnosti majú vyplývať so žalobcom predložených výpisov z účtu žalovanej. V súvislosti s dopytom okresného súdu na ktorom mieste zmluvy o účte z 05.09.2016 sa nachádzajú dojednania žalobcu a žalovanej o poplatkoch a úrokoch, žalobca odkázal na znenie čl. IV, bodu 2. zmluvy o účte pojednávajúceho o poplatkoch, ktoré môže žalobca účtovať na ťarchu účtu klienta za svoje služby a to podľa cit. „Sadzobníka“ a taktiež poukázal na znenie čl. IV, bodu 3. zmluvy o účte, ktoré dojednanie pre prípad, žeby práva o povinnosti zmluvných strán neboli upravené v zmluve o účte, odkazuje zmluvné strany na úpravu vo VOP v platnom znení, pričom žalobca konkrétne upozornil na znenie bodu 3.7. VOP, podľa ktorého zostatok na bežnom účte klienta banka úročí aktuálnou úrokovou sadzbou, ktorá je pohyblivá a vychádza z referenčnej úrokovej sadzby; taktiež poukázal na znenie bodu 3.8. VOP, podľa ktorého klient musí mať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov, nie len na krytie požadovaných finančných operácií, ale aj na úhradu bankou poskytnutého úveru a na úhradu poplatkov podľa Sadzobníka a napokon žalobca poukázal aj na znenie bodu 3.12. VOP, ktorý upozorňoval klienta na možnosť dostať sa do nepovoleného prečerpania, ktoré tento bod definoval s tým, že po dobu nepovoleného prečerpania, ktoré klient musí cit. „..... bez zbytočného odkladu vyrovnať“, je klient povinný zo sumy nepovoleného prečerpania platiť úrok cit. «,... vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní“ ...» s tým, že žalobca konkretizoval cit. „Výška úroku bola

uvedená vo Výveske úrokových sadziieb. Všetky poplatky boli špecifikované v Sadzobníku poplatkov.“ Zverom žalobca zdôraznil, že VOP, ako aj Sadzobník poplatkov, boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o účte, čo bolo prehlásené aj v texte tejto samotnej zmluvy o účte, v ktorej zmluve žalovaná (klient) prehlásila, že sa s nimi oboznámila a na znak súhlasu zmluvu o účte podpísala, pričom podľa žalobcu aj z rozhodnutia SD EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. / K. Bíroová vyplýva, že úverová zmluva nemusí byť nevyhnutne uzavretá ako jediný dokument, ktorý záver vyplýva podľa žalobcu aj z § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ktoré cit. „.... výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje.“ Podľa žalobcu žalovaná preštudovanie zmluvnej dokumentácie a oboznámenie sa s ňou potvrdila svojim podpisom zmluvy o účte, čím na seba ako dospelá a plne spôsobilá osoba prevzala z nej záväzok, preto cit. „... nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou.“

7. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

8. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

9. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 28.04.2021 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

10. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

11. Zo „Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb“ (ďalej len „rámcová zmluva“) uzavretej 05.09.2016 medzi žalobcom a žalovanou vyplýva, že bola uzavretá podľa cit. „... § 31 ods. 4 a nasl. zákona o platobných službách...“, ktorej obsahom je jednako: v bode I. „Zmluva o zriadení bežného účtu“, v ktorej sa žalobca zaviazal pre žalovanú zriadiť osobný účet IBAN: SK02 5600 0000 0015 7201 6002, kód meny „EUR“ s mesačnou frekvenciou výpisov z tohto osobného účtu zasielaných žalovanej poštou; v bode II. je jej súčasťou aj „Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty“ typu Maestro s výškou denného limitu 1 000,- Eur a napokon v bode III. je aj „Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva.“ Rámcová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou jej vypovedania ktoroukoľvek zmluvnou stranou, v bližšie v touto rámcovou zmluvou neurčenej výpovednej lehote.

Podľa bodu IV., podbodu 2. rámcovej zmluvy cit. „Za poskytovanie produktov/služieb môže banka účtovať si poplatky podľa Sadzobníka, pričom všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného touto zmluvou, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke.“

Podľa bodu IV., podbodu 3. rámcovej zmluvy cit. „Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení. (ďalej len „VOP“).“

Podľa bodu IV., podbodu 5. rámcovej zmluvy cit. „Majiteľ účtu vyhlasuje, že - pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s touto zmluvou a so Sadzobníkom; - pred podpisom zmluvy sa oboznámil s VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať.“

12. Podľa bodu 3.8. VOP v ich znení účinnom k 01.04.2016 cit. „Klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. (...) Banka môže nevykonať transakcie z účtu, ktoré by mali za následok zníženie zostatku na účte pod hodnotu minimálneho zostatku, resp. pod dohodnutú výšku povoleného prečerpania.“

Podľa bodu 3.12. VOP označeného ako „Nepovolené prečerpanie“ v ich znení účinnom k 01.04.2016 cit. «Pri zaúčtovaní úrokov, poplatkov, operácii prostredníctvom platobných kariet, opravnom zaúčtovaní,

uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Ustanovenia ods. 8.8. sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Môže banka znížiť alebo zvýšiť. Nepovolené prečerpanie sa považuje za porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka. Banka upozorní klienta na nesplnenie povinnosti formou krátkej textovej správy (SMS) alebo zaslaním písomnej upomienky bežnou listovou zásielkou alebo prostredníctvom elektronickej pošty (e-mailom).»

Podľa bodu 5.3. VOP označeného ako „Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty“ v ich znení účinnom k 01.04.2016 cit. „Banka vydáva platobné karty výlučne na základe zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty uzatvorenej medzi bankou a majiteľom účtu. (...) Za zmluvu sa považuje aj dojednanie podmienok o vydaní a používaní platobnej karty v zmluve o spolupráci, ak je žiadateľ o platobnú kartu majiteľom účtu. S platobnou kartou možno vykonávať iba operácie do výšky bankou určeného denného limitu alebo mesačného limitu. V žiadnom prípade nesmie byť prekročený disponibilný zostatok bežného účtu, ku ktorému je platobná karta vydaná. (...)“

Podľa bodu 8.8. VOP označeného ako „Úročenie“ v ich znení účinnom k 01.04.2016 cit. „Z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Výška úroku sa počíta podľa počtu skutočne uplynutých dní a roka v trvaní 360 dní. Úroková sadzba sa určuje ako variabilná ročná percentuálna úroková sadzba (per annum), ktorá je naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu „Úroková sadzba povolené prečerpanie na účte“, a to zvlášť pre klientov v segmente obyvateľa a zvlášť pre klientov v segmente komerčné subjekty. (...)“

13. Podľa mesačných výpisov z bežného účtu žalovanej č. 1572016002 za obdobie od 05.09.2016 do 18.03.2019, žalovaná za obdobie mesiacov 09/2016 - 08/2017 končila každý tento mesiac vždy s kladným zostatkom na účte, v mesiaci 09/2017 sa 1x dostala do debetu so sumou (-) 5,90 Eur, avšak tento vyrovnala v mesiaci 10/2017, ktorý taktiež ukončila s kladným zostatkom na účte a rovnako aj mesiace 11/2017 - 08/2018; v mesiaci 09/2018 sa dostala do debetu so sumou (-) 3,90 Eur, ktorý podľa vyjadrenia žalobcu mala vyrovnať v mesiaci 10/2018 úhradou 26.10.2018, ktorým dňom bola podľa výpisu z účtu vykonaná kreditná operácia v sume 20,- Eur; pričom v mesiaci 10/2018 sa žalovaná dostala do debetu so sumou (-) 4,07 Eur, ktorý podľa vyjadrenia žalobcu mala vyrovnať v mesiaci 11/2018 úhradou 05.11.2018, ktorým dňom bola podľa výpisu z účtu vykonaná kreditná operácia v sume 30,- Eur; aj v mesiaci 11/2018 sa žalovaná dostala do debetu sumou (-) 3,91 Eur, ktorú podľa vyjadrenia žalobcu mala vyrovnať v mesiaci 12/2018 úhradou 60.12.2018, ktorým dňom bola podľa výpisu z účtu vykonaná kreditná operácia v sume 30,- Eur, avšak hneď dňa 10.12.2018 sa žalovaná dostala do debetu so sumou (-) 439,16 Eur, keďže v tento deň žalovaná vybrala z bankomatu sumu 480,- Eur, pričom na účte mala v tom čase disponibilný zostatok aktuálne iba v sume 40,84 Eur ($480 - 40,84 = 439,16$). Následne po 10.12.2018 do doby zatvorenia účtu 18.03.2019, boli na účte žalovanej vykonané už iba dve kreditné operácie a to dňa 28.12.2018 v sume 5,24 Eur a dňa 20.02.2019 v sume 20,- Eur, t.j. kreditné operácie boli vykonané v celkovej sume (+) 25,24 Eur ($5,24 + 20$) a ostatné operácie po 10.12.2018 boli debetné a spočívali iba v účtovaní úrokov, poplatku za vedenie účtu a poplatku za upomienky a výzvu k prečerpaniu účtu a to v celkovej sume (-) 110,18 Eur, t.j. ku dňu zavretia účtu žalovanej bol jej zostatok na účte v debetnej sume (-) 524,10 Eur [$(- 439,16) - 25,24 + (- 110,18)$].

14. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

15. Podľa § 269 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia rámcovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Ustanovenia upravujúce v II hlave tejto časti zákona jednotlivé typy zmlúv sa použijú len na zmluvy, ktorých obsah dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení pre každú z týchto zmlúv.

Účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.“

16. Podľa § 708 ods. 1 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.“

17. Podľa § 710 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).“

18. Podľa § 497 ObZ v znení účinnom ku dňu 10.12.2018, t.j. ku dňu nepovoleného prečerpania (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

19. Podľa § 502 ods.1 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o platobných službách“) v znení účinnom ku dňu uzavretia rámcovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Platobnou službou sa rozumie

a) vklad finančných prostriedkov v hotovosti na platobný účet a vykonávanie všetkých úkonov súvisiacich s vedením platobného účtu,

b) výber finančných prostriedkov v hotovosti z platobného účtu a vykonávanie všetkých úkonov súvisiacich s vedením platobného účtu,

c) vykonávanie platobných operácií vrátane prevodu finančných prostriedkov z platobného účtu alebo na platobný účet vedený u poskytovateľa platobných služieb

1. úhradou,

2. prostredníctvom platobnej karty alebo iného platobného prostriedku,

3. inkasom,

d) vykonávanie platobných operácií z úveru poskytnutého používateľovi platobných služieb

1. formou povoleného prečerpania platobného účtu, a to

1a. úhradou,

1b. prostredníctvom platobnej karty alebo iného platobného prostriedku,

1c. inkasom, alebo

2. formou úverového rámca prostredníctvom platobnej karty alebo iného platobného prostriedku,

e) poukazovanie peňazí,

f) vykonávanie platobných operácií, pri ktorých sa súhlas platiteľa s vykonaním platobnej operácie udeľuje prostredníctvom akéhokoľvek telekomunikačného zariadenia, digitálneho zariadenia alebo zariadenia informačných technológií a platba sa vykoná prevádzkovateľovi telekomunikácií, prevádzkovateľovi systému informačných technológií alebo siete, ktorý koná iba ako sprostredkovateľ medzi používateľom platobných služieb a dodávateľom tovaru a služieb,

g) vydávanie alebo prijímanie platobnej karty alebo iného platobného prostriedku.“

21. Podľa § 2 ods. 9 zákona o platobných službách v znení účinnom v rozhodnom čase „Platobným účtom sa rozumie bežný účet alebo iný účet vedený u poskytovateľa platobných služieb na meno a priezvisko, ak ide o fyzickú osobu, obchodné meno alebo názov, ak ide o právnickú osobu, jedného alebo viacerých používateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných operácií.“

22. Podľa § 31 ods. 4 zákona o platobných službách v znení účinnom v rozhodnom čase „Rámcovou zmluvou, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, sa rozumie zmluva o poskytovaní platobných služieb, ktorá upravuje vykonávanie jednotlivých platobných operácií a následných platobných operácií a ktorá môže upravovať podmienky zriadenia a vedenia platobného účtu.“

23. Podľa § 31 ods. 5 písm. d) zákona o platobných službách v znení účinnom v rozhodnom čase „Rámcová zmluva podľa odseku 4 obsahuje informácie o poplatkoch, úrokoch a výmenných kurzoch v tomto rozsahu:

1. suma všetkých poplatkov za platobnú operáciu a rozpis súm všetkých poplatkov,
2. použitá úroková sadzba a výmenný kurz, alebo ak sa použije referenčná úroková sadzba a referenčný výmenný kurz, spôsob výpočtu skutočného úroku, príslušný deň, index alebo základ pre určenie tejto referenčnej úrokovej sadzby alebo referenčného výmenného kurzu.“

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia rámcovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

25. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,“

27. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

29. Podľa § 39 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

30. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu 10.12.2018, t.j. ku dňu nepovoleného prečerpania (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.“

31. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.“

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).“

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.“

34. Podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe.“

35. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.“

36. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“

37. Podľa prvej vety § 456 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.“

38. Podľa § 457 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.“

39. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom ako podnikateľským subjektom podnikajúcim v oblasti platobných služieb (banka) na jednej strane a žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom, na strane druhej existoval nepochybne záväzkovo právny vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi 05.09.2016 uzavretej „Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb“ (ďalej len „rámcová zmluva“), pri uzatváraní ktorej žalobca, s poukazom na predmet jeho podnikania vystupoval ako dodávateľ služby spočívajúcej v zriadení a spravovaní bežného účtu (zmluva o bežnom účte) pre klienta (žalovanú) a žalovanej boli tieto služby poskytnuté za iným účelom, ako za účelom výkonu podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovanej v tomto vzťahu ako spotrebiteľa, ani jeho spotrebiteľský charakter, preto podľa okresného súdu vzhľadom na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť vzhľadom na cit. § 52 ods. 1 OZ pochybnosti o aplikácii na tento vzťah prednostne ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ak je to na jeho prospech, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch). Inými slovami, aj keď zmluva o bežnom účte upravená v cit. § 708 ObZ, je podľa § 261 ods. 6 ObZ absolútnym obchodom, tak v súlade s cit. § 52 ods. 1 OZ je v danom prípade na predmetnú zmluvu potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo a použitie Obchodného zákonníka prichádza do úvahy len v prípade, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Spotrebiteľské právo je vo vzťahu k právnej úprave v Obchodnom zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť, pričom podľa cit. § 54 ods. 2 OZ sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia.

40. Vzhľadom na uvedené, sa tak v danom prípade jedná o spotrebiteľský spor, keďže podľa cit. § 290 CSP vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. s ňou súvisí a to konkrétne s rámcovou zmluvou z 05.09.2016, ktorej súčasťou bola jednako dohoda medzi žalobcom a žalovanou o zriadení bežného účtu, ako aj dohoda o vydaní a používaní platobnej karty a napokon aj dohoda o poskytnutí služieb elektronického bankovníctva, avšak súčasťou rámcovej zmluvy nebolo žiadne dojednanie, t.j. žiadna zmluva (dohoda) ako dvojstranný právny úkon, o možnosti nepovoleného prečerpania bežného účtu žalovanou a jeho podmienkach, ba ani dohoda o jeho povolenom prečerpaní a žalobca v tomto smere nepredložil ani žiadnu ďalšiu/šie zmluvu/vy uzavretú so žalovanou či už o povolenom alebo o nepovolenom prečerpaní jej bežného účtu. Žalobca v spore predložil a argumentoval iba dojednaniami rámcovej zmluvy s tým, že všetky ďalšie podmienky záväzkovo právneho vzťahu medzi ním a žalovanou mali byť upravené vo VOP, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy.

41. V rámcovej zmluve z 05.09.2016 sám žalobca proklamuje (prehlasuje), že sa jedná o zmluvu uzavretú v súlade s cit. § 31 ods. 4 zákona o platobných službách, podľa znenia ktorého sú síce neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy o platobných službách aj obchodné podmienky (VOP), avšak súčasne podľa cit. § 31 ods. 5 písm. d) zákona o platobných službách musí rámcová zmluva obsahovať konkrétne informácie o poplatkoch, úrokoch a výmenných kurzoch a to tak, že v nej, t.j. priamo v rámcovej zmluve musí byť konkretizovaná suma všetkých poplatkov za platobnú operáciu a rozpis súm všetkých poplatkov, ako aj použitá úroková sadzba a výmenný kurz, alebo ak sa použije referenčná úroková sadzba a referenčný výmenný kurz, spôsob výpočtu skutočného úroku, príslušný deň, index alebo základ pre určenie tejto referenčnej úrokovej sadzby alebo referenčného výmenného kurzu. V danom prípade však ani rámcová zmluva z 05.09.2016 a ani VOP v ich znení účinnom k 01.04.2016, konkrétny zoznam spoplatňovaných služieb a sumy poplatkov, ani výšku úrokov či základ pre ich výpočet či určenie referenčnej úrokovej sadzby, či už pri povolenom alebo pri nepovolenom prečerpaní, neobsahujú a teda podľa cit. § 53 ods. 4 písm. v) a ods. 5 OZ, ich treba mať za nedojednané (resp. za neplatne dojednané), pretože dohoda o ich úhrade (rozumej o úhrade poplatkov a úrokov), je v rámcovej zmluve (čl. IV. Body 2 a 3 rámcovej zmluvy) a vo VOP iba všeobecnou (body 3.7.; 3.8. a 3.12. VOP) bez požiadaviek, ktoré na ich dojednanie kladie priamo zákonom (v danom prípade zákon o platobných službách), preto mal okresný súd za to, že ich úhrada nebola v rámcovej zmluve zákonne platne dojednaná [§ 53 ods. 4 písm. v) OZ] a preto aj pre obchádzanie zákona ich podľa cit. § 39 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 5 OZ treba mať za neplatne dojednané, kvôli dôvodu ktorému, okresný súd v tejto časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov (36,47 Eur) a poplatkov (48,47 Eur), žalobný nárok zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

42. Napokon aj sám žalobca, na výzvu okresného súdu, aby konkretizoval, na ktorom mieste či už v rámcovej zmluve alebo vo VOP sa nachádzala informácia pre spotrebiteľa (žalovanú) o konkrétnych sumách poplatkov a o úrokoch, sa vo svojom podaní doručenom okresnému súdu 16.03.2020 odvolal iba na všeobecne formulované dojednania v čl. IV. bodoch 2 a 3 rámcovej zmluvy, ktoré len odkazujú na

VOP, podľa bodov 3.7.; 3.8. a 3.12. ktorých, sú dojednania o poplatkoch a úrokoch taktiež formulované iba vo všeobecnej rovine, bez konkretizácie, ktoré platobné operácie budú žalobcom spolplatňované a akými sumami poplatkov, ako aj bez konkretizácie o výške a spôsobe určovania či výpočtu úrokov, tak ako to vyžaduje dikcia cit. § 31 ods. 5 písm. d) zákona o platobných službách, na aplikáciu ktorého v rámcovej zmluve z 05.09.2016 sám žalobca odkazuje. Pre spotrebiteľa nemajú žiadnu výpovednú ani informačnú hodnotu všeobecné dojednania ako „... aktuálna úroková sadzba...“, „... poplatky v zmysle Sadzobníka...“, pričom Sadzobník poplatkov nie je súčasťou rámcovej zmluvy ani VOP a navyše, kvôli právnej istote klienta (spotrebiteľa), aby mal v čase uzatvárania zmluvy o platobných službách vedomosť o tom za čo a aké sumy bude musieť spotrebiteľ platiť, tento Sadzobník poplatkov, nie je ani v rámcovej zmluve a ani vo VOP konkretizovaný, t.j. nie je zjavné o Sadzobník v akom jeho účinnom znení sa v tom čase jednalo, aby bolo odkontrolovateľným jednako to, aký bol tento Sadzobník poplatkov v čase uzavretia rámcovej zmluvy a jednako či v prípade jeho neskoršej zmeny bol spotrebiteľ s touto zmenou uzrozumený a či mu prípadne, pre prípad jeho nesúhlasu s novým Sadzobníkom, bola daná možnosť zmluvný vzťah ukončiť, nehovoriac o tom, že ako už bolo uvedené podľa cit. § 31 ods. 5 písm. d) zákona o platobných službách, dojednania o konkrétnych sumách poplatkov mali byť súčasťou rámcovej zmluvy a nie iba Sadzobníka, ako je tomu v danom prípade.

43. Skôr než by sa bol okresný súd vyjadril ešte k problematike nepovoleného prečerpania, považoval za nevyhnutné vyjadriť sa najmä aj k otázke záväznosti VOP, ktoré sú podľa cit. § 31 ods. 4 zákona o platobných službách, síce neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy a teda pre klienta sú záväznými, avšak podľa okresného súdu v spojení so spotrebiteľskou právnou úpravou, treba mať na zreteli, že pre klienta (spotrebiteľa) sú VOP záväznými iba do tej miery, do akej dojednania vo VOP nenahrádzajú, resp. sa nesnažia suplovať dohodu zmluvných strán na podstatných (obligatórnych) náležitostiach konkrétnej zmluvy a teda len do tej miery, do akej sa tieto jednostranné prehlásenia veriteľa vo VOP nesnažia „vyšachovať“ (vyautovať) dlžníka (spotrebiteľa) z dohody na týchto podstatných náležitostiach zmluvy. Inými slovami, okresný súd nerozporuje ani nespochybňuje závery rozhodnutia SD EÚ, na ktoré žalobca poukázal a podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a okresný súd nespochybňuje ani zákonné oprávnenie vyplývajúce z Obchodného zákonníka, upraviť si povinnosti „zo zmluvy“ aj vo VOP, okresný súd iba konštatuje, že zákonná požiadavka dohody zmluvných strán na podstatných zákonných obligatórnych náležitostiach tej ktorej zmluvy, t.j. požiadavka aby ohľadom podstatných náležitostí zmluvy bola dosiahnutá dohoda (konsenzus), ako dvojstranný právny úkon (prejav vôle) oboch zmluvných strán, nemôže byť nahradená (suplovaná) vyhláseniami vo VOP, ktoré sú vo svojej podstate iba jednostranným prehlásením jednej zo zmluvných strán (veriteľa), bez možnosti druhej zmluvnej strany (dlžníka, spotrebiteľa) ovplyvniť ich znenie. Preto, podľa okresného súdu VOP-ky áno ako záväzná súčasť zmluvy, ale len na konkretizáciu zmluvou ustálených dojednaní oboch zmluvných strán a len v rozsahu konkretizácie tých povinností či podmienok zmluvného vzťahu, pre ktoré nie je zákonom vyžadovaný dvojstranný právny úkon, t.j. dohoda oboch zmluvných strán, ale postačuje iba jednostranné vyhlásenie veriteľa.

44. Navyše, okrem toho, že každá dohoda je dvojstranný právny úkon, t.j. prejav vôle dvoch zmluvných strán viažuci na seba právne účinky, ktorý prejav vôle by mal byť v tom ktorom jednotlivom prípade kvalitatívne identickým od oboch zmluvných strán (t.j. obidve sporové strany by mali svoj súhlas vyjadriť identicky napr. podpisom, pozn.), musí byť pre jej platnosť, táto dohoda uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ). Podľa okresného súdu zákonnej požiadavke určitého a zrozumiteľného uzavretia „dohody“ (dvojstranného prejavu vôle) o možnosti napr. nepovoleného prečerpania alebo platenia poplatkov či úrokov (dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy), nezodpovedá len prípadná zmienka o týchto inštitútoch vo VOP (jednostranný prejav vôle) bez toho, aby spotrebiteľ (dlžník) túto možnosť aj verifikoval napr. ak už nie v zmluve, tak aspoň svojím podpisom VOP, pretože aj prípadné oboznámenie sa so znením VOP spotrebiteľom ešte neznamená, že spotrebiteľ (dlžník) s nimi aj súhlasí, t.j. že ohľadom ich znenia sa s veriteľom „dohodol“, ak sa navyše jedná o podstatnú náležitosť zmluvy (napr. úrok), ktorú veriteľ iba „vpašoval“ medzi ostatné prehlásenia VOP, na ktoré je zo zákona veriteľ oprávnený, pretože sa na nich nevyžaduje dohoda (zhoda). Preto podľa okresného súdu síce VOP veriteľa, zaväzujú dlžníka aj keď ich nepodpísal, avšak iba potiaľ, pokiaľ sa tieto VOP týkajú iba prehlásení ku ktorým je jednostranne veriteľ oprávnený, t.j. k platnosti ktorých sa nevyžaduje „dohoda“, t.j. slobodný, vážny, zrozumiteľný a určitý prejav vôle obidvoch zmluvných strán.

45. V danom prípade tak, ako to už aj bolo uvedené, sa v rámcovej zmluve z 05.09.2016 ani vo VOP z 01.04.2016, ktoré žalovanou neboli podpísané, nielenže nenachádzala zákonom vyžadovaná „dohoda“

o úroku resp. o spôsobe jeho výpočtu v závislosti od referenčnej úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní, do ktorého sa žalovaná dostala, pričom úrok je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy (dohody), ale súčasťou rámcovej zmluvy z 05.09.2016 nie je vôbec ani samotná dohoda (zmluva), o možnosti poskytnutia žalovanej úveru formou nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na jej bežnom účte, pričom podľa cit. § 710 ObZ sa v prípade prečerpania prostriedkov na bežnom účte spravujú vzťahy medzi veriteľom a dlžníkom podľa ustanovení zmluvy o úvere, ktorá skutočnosť, t.j. že prečerpanie je vlastne úverom, je verifikovaná aj znením cit. § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého aj v prípade nepovoleného prečerpania, ktoré tento zákon o spotrebiteľských úveroch pomenúva pojmom cit. „... prekročenie ...“, sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý sa taktiež spravuje ustanoveniami § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27 zákona o spotrebiteľských úveroch. Inými slovami, aj poskytnutie spotrebiteľského úveru formou nepovoleného prečerpania (prekročenia) musí byť zmluvne dojednané a to skrze cit. § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v písomnej forme pod sankciou bezpoplatkovosti a bezúročnosti takéhoto úveru, v prípade nedodržania písomnej formy zmluvy. Keďže „dohoda“ (zmluva) o spotrebiteľskom úvere formou nepovoleného prečerpania je tiež nepochybne dvojstranným právnym úkonom tak, ako aj akákoľvek iná dohoda, t.j. na jej uzavretie sa vyžaduje výslovný súhlas oboch zmluvných strán a nie iba prehlásenie jednej zmluvnej strany vo VOP, tak ako je tomu aj v tomto prípade (bod. 3.12. VOP), má okresný súd za to, že na účinné uzavretie takejto dohody by táto musela byť uvedená buď bezprostredne v rámcovej zmluve z 05.09.2016 podpísanej obidvoma zmluvnými stranami, alebo by musela byť uzavretá v inom dokumente, t.j. v inej samostatnej zmluve taktiež signovanej oboma zmluvnými stranami na znak ich nespochybniteľného a preukazného súhlasu s touto dohodou, takže v tomto smere, podľa okresného súdu nepostačuje, aby možnosť poskytnutia spotrebiteľského úveru formou nepovoleného prečerpania bola zmienená iba v jednostrannom prehlásení žalobcu (veriteľa), v žalovanou (dlžníkom) navyše nesignovaných VOP, ako je tomu aj v tomto prípade.

46. Vzhľadom na uvedené, keďže písomná zmluva o poskytnutí žalovanej spotrebiteľského úveru formou nepovoleného prečerpania (prekročenia) disponibilných finančných prostriedkov na jej bežnom účte, nie je súčasťou rámcovej zmluvy z 05.09.2016 od ktorej si žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok a žalobca v konaní nepreukázal, žeby táto dohoda bola uzavretá ani ako samostatná písomná zmluva, okresný súd uzavrel, že kvôli absencii jej uzavretia, ani nemohlo dôjsť k účinnému poskytnutiu spotrebiteľského úveru žalovanej, ktorého splatenia s príslušenstvom sa žalobca podanou žalobou domáha, takže žalobca poskytol a žalovaná prijala plnenie vo forme nepovoleného prečerpania bez právneho titulu, t.j. bez existencie písomnej zmluvy o úvere formou nepovoleného prečerpania, preto medzi žalobcom a žalovanou nastal právny režim bezdôvodného obohatenia podľa cit. § 451 OZ, na základe ktorého si sporové strany musia vrátiť iba to čo si navzájom bez existencie právneho titulu (zmluvy) poskytli, t.j. bez úrokov a poplatkov, ktoré ako už bolo uvedené neboli platne dojednané.

47. Keďže žalovaná 10.12.2018 prijala bez právneho titulu od žalobcu plnenie v sume 439,16 Eur, ktorú sumu čerpala nad rámec svojich disponibilných finančných prostriedkov na svojom bežnom účte, okresný súd žalovanú zaviazal k vráteniu tejto sumy žalobcovi po odpočítaní od nej sumy 25,24 Eur, v ktorej sume boli po 10.12.2018 na bežnom účte žalovanej realizované ešte dva kreditné obraty (28.12.2018 a 20.02.2019) a o ktorú sumu sa dlh žalovanej voči žalobcovi pokrátil, pretože túto sumu žalobca pôvodne započítal na úhradu úrokov a poplatkov, ktoré však v tomto prípade neboli platne dojednané. Okresný súd tak žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 413,92 Eur (439,16 - 25,24), tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

48. Z dôvodu komplexného posúdenia veci okresný súd ešte na margo uvedeného podotýka, že v danom prípade nie je možné si zamieňať „nepovolené prečerpanie“ na jednej strane a „uskutočňovanie finančných operácií platobnou kartou v rámci bankou určeného denného limitu“ na strane druhej, ktoré inštitúty sú napokon samostatne zafinancované aj vo VOP žalobcu a to v bode 3.12. - nepovolené prečerpanie a v bode 5.3. - operácie do výšky bankou určeného denného limitu alebo mesačného limitu. Uvedené okresný súd zmieňuje z dôvodu, že žalovaná prečerpala svoje finančné prostriedky na bežnom účte práve v súvislosti s výberom hotovosti z bankomatu platobnou kartou (480,- Eur), pričom práve aj z dôvodu, že nebolo dojednané aj poskytnutie jej spotrebiteľského úveru formou nepovoleného prečerpania o ktorom tak žalovaná ani nemala a nemohla mať vedomosť, sa žalovaná mohla ľahko domnievať, že vykonáva len finančnú operáciu v rámci jej bankou (žalobcom) povoleného denného limitu (1 000,- Eur), nevediac o tom, že čerpá finančné prostriedky nad rámec svojich

disponibilných zdrojov. Pričom v tomto smere však mal zakročiť žalobca, pretože v zmysle samotným žalobcom naformulovaných VOP cit. „S platobnou kartou možno vykonávať iba operácie do výšky bankou určeného denného limitu alebo mesačného limitu. V žiadnom prípade nesmie byť prekročený disponibilný zostatok bežného účtu, ku ktorému je platobná karta vydaná. (...)“ (bod 5.3. VOP). Inými slovami, žalobca, ktorý mal vedomosť, že v okamihu kedy žalovaná platobnou kartou vyberala zo svojho bežného účtu sumu, ktorá prevyšovala disponibilný zostatok na tomto jej bežnom účte, jej nemal umožniť vykonať túto finančnú operáciu, keďže, ako už bolo uvedené nemal so žalovanou dohodu aj o poskytnutí jej úveru formou nepovoleného prečerpania a navyše podľa bodu 3.8. VOP cit. „Banka môže nevykonať transakcie z účtu, ktoré by mali za následok zníženie zostatku na účte pod hodnotu minimálneho zostatku, resp. pod dohodnutú výšku povoleného prečerpania.“ Banka (žalobca) teda mal k dispozícii nástroje, ktorými by legitímne zabránila žalovanej dostať sa do situácie, že čerpala finančné prostriedky, ktoré jej nepatrili, avšak tak neučinila a aj preto by bolo navyiac v rozpore s dobrými mravmi požadovať od žalovanej zaplataenie príslušenstva, ktorého vznik nezavinila, pretože konala v nevedomosti.

49. Žalobca sa voči žalovanej domáhal aj zaplataenia úroku vo výške 28 % ročne zo žalovanej sumy 524,10 Eur od 19.03.2019, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni prevedenia debetného zostatku z účtu žalovanej na vnútorný pohľadávkový účet žalobcu. Tento uplatnený nárok žalobcu v časti požadovaného úroku z „úveru“, je jednako nedôvodný pre absenciu dohody o úvere a teda aj o úroku ako jeho podstatnej náležitosti (viď vyššie) a jednako požadovanie takéhoto úroku by bolo v rozpore s aktuálnou súdnou praxou, podľa ktorej zmluvné úroky (dohodnuté úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti úveru je dlžník v omeškani a musí platiť už úroky z omeškania v zmysle § 517 OZ. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca previedol debetný zostatok na účte žalovanej na svoj vnútorný pohľadávkový účet, čím došlo prakticky k jeho zosplateniu, po ktorom by mal nastúpiť režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, resp. z debetného zostatku, pretože dlžník by tak platil úroky a aj úroky z omeškania, čím by dochádzalo k jeho dvojnásobnému zaťaženi a spôsobovalo by to značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Žalobca si nárok na úrok z omeškania žalobou neuplatnil. Z uvedených dôvodov, okresný súd žalobu v časti o zaplataenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy „úveru“ 524,10 Eur od 19.03.2019 do zaplataenia zamietol.

50. Nad rámec okresný súd argumentačne podporne poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23 Co 55/2019 z 29.01.2020, podľa ktorého cit. „Zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 VOP žalobcu bola rozsudkom OS Prešov zo dňa 11.05.2017 sp. zn. 9 Csp 170/2016 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 7 Co 99/2017 zo dňa 12.12.2017 vyhlásená za neprijateľnú, pričom so závermi vyplývajúcimi z týchto rozhodnutí sa odvolací súd stotožňuje. Práve bod 3.12 VOP žalobcu zakladá možnosť nepovoleného prečerpania na účte a možnosť úročenia tohto nepovoleného prečerpania. Odvolací súd sa s týmito závermi stotožňuje, a preto neplatná dohoda o vzniku a úročení nepovoleného prečerpania je zároveň dôvodom na to, aby úrok z takéhoto nepovoleného prečerpania nebol priznaný.“

51. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

52. Okresný súd v danom prípade vzhladol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

56. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 524,10 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 413,92 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 78,98 % a neúspech v rozsahu 21,02 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,96 % (78,98 % - 21,02 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným

skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.